

[Breckmann]

Desuden er ingen af forudsætningerne for den økonomiske slagside, som vor økonomi har, samt det store offentlige underskud ændret en tøddel ved den nye aftale. Dertil kommer, at en socialistisk regering og et socialistisk landsstyre er hjælpeløst fastlåst i dogmatisk vanetænkning, nemlig at et budgetunderskud fjernes bedst ved at pålægge mere skat og mere told. Det er jo et falsum – et bevist falsum.

Regeringens nu uspecificerede krav om balance i landskassens budget kan måske give landsstyret en undskyldning for at foretage endnu flere beskatningsforsøg, f.eks. en ekstraskat på de rige, som det kaldes, selv om det i hvert fald er en uddød race på Færøerne, måske en kopskat, hvor en 40-årig uanset indtægt betaler dobbelt så meget som en 39-årig – ja, det er ikke engang løgn – og en formueskat som straf for sparsommelighed i 1970'erne og i 1980'erne, tænker jeg, en ejendomsskat på en skattemæssig opvurdering af en just nedvurderet bank- og salgsværdi af et hus, samt en renteskat af en hurtigt svindende og delvis clearet opsparing, efter at Finanstilsynets hærgen på Færøerne har decimeret bankernes indlån.

Men lad det være sagt en gang til, at alle foranstaltninger til forbedring af Færøernes kriseramte økonomi fra dansk-færøsk side kun har været reaktioner på allerede indtrufne tilbageslag. Derfor har disse fælles tiltag kun haft begrænset virkning, ja endog til tider forstærkende negativ påvirkning af udviklingen.

For at redde det færøske forslæede skib må dets kurs vendes væk fra strand og brænding ud mod havet igen, hvor et skib hører hjemme og kan manøvrere ved egen kraft, selv i dårligt vejr. Alle indgreb burde herefter dreje sig om at komme på forkant med udviklingen, så vi kan ride på bølgerne i stedet for som nu at ligge under for hver brodsø, der vælter ind over os og knuser os. Vi må ændre de forudsætninger, der har ført til krisen og forværret den, vi må finde løsninger, som hjælper, og som er anstændige for den danske og den færøske skatteborger.

Hvis udviklingen skal vendes og katastrofen i forbindelse med afviklingen af Færøernes økonomiske problemer og den deraf følgende masseflugt afværges, må nogle hellige køer slagtes. Vanetænkningen i de mange forudgående år må erstattes med helbredende initiativ.

Hidtil har alle økonomiske tiltag kun været albyldosering til den syge færøske patient; man vælger at behandle symptomerne i stedet for sygdomsårsagen. Og lige meget hvor mange danske journalister, der vrimer ind over Færøerne som i foregående uge, er det ufatte- lig vanskeligt for dem at forstå eller i hvert fald at forklare den egentlige årsag-virkning-sammenhæng i Færøernes problemer.

Jeg har sagt det før, men vil gentage, at det første faste greb om nældens rod må være en definition og en indkapsling af vor offentlige gæld, inklusive kommunernes, på sammenlagt 6-7 mia. kr. Denne gæld er selve svulsten i vor syge økonomi; den må tackles som et særskilt problem; der må omforhandles med kreditorer om akkorder, og resten må sættes til side og afdrages som et lavt forrentet langtidsserielån, gerne med faste afdrag taget fra bløtkluskudet, som alligevel bevilges til Færøerne. Samtidig må regeringen fastholde, at alle budgetunderskud på lagtingsbudgettet skal finansieres af landsstyret uden statslån.

En anden hellig ko i den socialistiske stald, der må aflives, er den vanetænkning, at kun offentlige behov tilgodeses på bekostning af enkeltborgernes husholdningsøkonomi og erhvervslivets trivsel. De venstreorienteredes rygmarskreflekser vedrørende nedbringelse af et offentligt underskud er hver gang mere skat og mere told. Men vi er kommet dertil på Færøerne, at skatte trykket iberegnet renteskatten og afgifterne ligger på ca. to tredjedele af vores samlede økonomi, det vil sige højere end i Danmark. Dagligvarer, beklædning, lys, varme og transport ligger i gennemsnit 20 pct. højere end i Danmark, og færinger betaler lige så meget for at komme til Danmark og tilbage igen på rejse, arbejde eller på ferie, som danskerne betaler for en hel sommerferie til Middelhavet og retur. En færinger skal tjene 4 gange udgiften til en husreparation eller vedligeholdelse for at hyre en håndværker til at hjælpe sig. Vi bliver nemlig kvalt i danske normer og i det danske udgiftsniveau, og efter denne sommers indførelse af danske love for Færøerne vedrørende forsikring, bankvæsen, revision, aktieselskaber osv. er al økonomisk virksomhed gået i stå. Man forsøger at påtvinge et samfund baseret på fødevarerfremstilling og eksport de samme krav, som man stiller til større industrisamfund i Europa.